

ADVENT 1. VASÁRNAPJA**A év**

1– 4 oldal

Olv.: Iz 2,1-5 – Róm 13,11-14 – Mt 24,37-44
 Virrasszatok!

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

***Készüljetek Testvérek!
 Advent van, az úrjövet ideje!***

Karácsonyra készülünk, Krisztus születésnapját szeretnénk nagyon szépen megünnepelni! Meggyújtottuk az adventi koszorú első gyertyáját a készület jegyében! Fényt gyújtunk a világban, ez az első gyertya erre figyelmeztet bennünket! ***Nagy a sötétség***, sokan mondják! Jézus azért jött, hogy világosságot hozzon! ***Jézus a világ világossága!***

***Jézus mondta: Azért jöttem, hogy tüzet gyújtsak a földön,
 tüzet, amelynek fénye, melege van!***

Ez az első adventi gyertya arra figyelmeztet bennünket, hogy a szívünk tüze fényt ad a világban! Ha igazi szívet hordozunk bensőnkben, akkor ez melegséget jelent mindazok számára, akikkel találkozunk! A világban vannak másfajta tüzek is. Rengeteg a szemét, nap mint nap hallunk erről. A szemetet elégetjük, csak itt nem a tüzről beszélünk.

***Mi lesz a mi szemeteinkkel?
 Mi lesz mindazzal, ami bennünk van és nem világít, nem melegít?
 El kell égetni! Szemét!***

Ebben a szentmiseáldozatban Jézus felé fordulunk, aki a világosság!
 Azt kérjük Jézustól, hogy őszinte bűnvallomásban,
***szentgyónásban égessük el a szemetet,
 hogy egymás számára életet jelentsünk, fényt és meleget!***

***Kezdjük el ezt az adventet a fény jegyében,
 hogy karácsonykor nagyon sok fény gyúljon
 mindazok szívében, akik ismerik Jézust!***

Szentbeszéd

***Advent azt jelenti: Az Úr eljön!
 Emlékezünk és készülünk!***

Az adventi időben ***emlékezünk*** Jézus eljövételére! Emlékezünk arra, hogy mit hozott Jézus a világnak! ***Készülünk*** karácsonyra! Jézus születését méltóképpen szeretnénk megünnepelni! A születésnap azok ünnepe, akik összetartoznak! Amikor karácsonyt ünnepelünk, akkor a Jézussal való összetartozásunkat ünnepeljük!

Amikor most a III. évezredben emlékezünk és ünnepelünk, akkor nem szabad elfeledkeznünk arról, hogy hogyan jött el akkor az Úr, hogyan jön el ma? Mi az, ami ezt az ünneplést meghatározza? Jézus csendben, észrevétlenül jön el! Hallottuk, Isten sajátságos módon

gondolkodik és cselekszik, hogy megérintsen bennünket, az agyunkhoz és a szívünkhöz szóljon! Jézus kész a legmeghökkenőbb képeket, hasonlatokat használni! Azt mondja, úgy jön el, mint a tolvaj, észrevétlenül! A megfogant magzat észrevétlenségében jön el közénk! Elgondolkodtató! Ha tudnátok, mikor érkeznek el hozzátok, vajon mire gondolnátok? Nem lármázik, nem kiabál! Nem azzal foglalkozik, hogy hogyan olvassa ránk, külön-külön mindegyikünkre a bűneinket talán azért, hogy jobb útra térítsen.

***Jézus úgy jön el,
hogy a pislákoló mécsbelet is éleszti leheletével!***

Úgy jön el, hogy bizalmat keltsen mindenkiben, ahogy bizalmat kelt ebben a mai világban egy gyermek megszületése. Nem tör-zúz, mint egy földrengés! Nem tépi az ember javait, mint a szélvihar, az orkán! Jézus csendben, észrevétlenül jön! Az embernek kell, hogy legyen fogékonysága az értékekre! Vannak emberek, akik csak akkor kezdenek gondolkodni, amikor összedőlt a házuk, vagy megmozdult lábuk alatt a föld.

Ne járjunk párhuzamos utakon

Sajátos világban élünk mi, akik most itt vagyunk, akik összegyűlünk a különböző istenházakban. Párhuzamos világban élünk. A párhuzamosok a végtelenben találkoznak, ***de a végtelen az Isten!*** Ha így van, akkor soha sem találkoznak!

***Párhuzamos utakon megyünk
és ezek a párhuzamos utak azért vannak,
mert nem akarunk találkozni egymással!***

A gazdag megy a maga útján és a hajléktalan megy a maga útján!
A gazdag megy a maga útján, a szegény megy a maga útján!
A hívó megy a maga útján és a hitetlen megy a maga útján!
Találkozunk? Hívők és hitetlenek találkozunk?

A világban élünk, de ne a világnak éljünk

Jézus úgy gondolta, hogy a világban élő hívő emberek úgy élnek, mint ahogy a só meghatározza a leves ízét, ahogy a fény elűzi a sötétséget, ahogy a kovász megkeleszti az egész tésztát! Jézus úgy gondolta el, hogy a hívők így legyenek jelen a világban! Jézus nem osztotta a világot hívőkre és hitetlenekre! Jézus hívott mindenkit és akik ezt elfogadták, azok a hívők! A hívők Jézushoz tartoznak!

***Jézus úgy gondolta el,
hogy úgy éljünk a világban, hogy ne a világnak éljünk!***

Ne a világ határozza meg a mi életünket, hanem mi magunk!

Ne a külső körülmények legyenek a teljes egészében meghatározók,

hanem a mi életszemléletünk, a lelkiek!

Mi az, hogy lélek? A hitetlen világban még az ember lelkét is megkérdőjelezték!

Az embernek van lelke!

Az emberi butaság még azt is megkérdőjelezi, ami a kezében van és még okoskodik is!

A világ számára jel legyünk

Az emberiségnek egyetlen útja van! Jézus nem foglalkozott azzal, hogy ki, hogyan gondolkodik, aki ezen az úton megy!

***Jézus azt mondta: Ti vagytok a világ világossága! Ti vagytok a föld sója!
Legyetek hatással a többiekre a szeretet erejével,
a fény hívogatásával, a só ízével, a kovász élesztgető életerejével!***

A világ nem érti a hívő emberek nyelvét

Idegen világban élünk! Sajnos ezt ma erőteljesen kell kimondani! Idegen világban élünk mi hívő emberek, ha igazán hívők vagyunk! Nagy kísértés, ha hívőnek szeretnénk tudni magunkat, de azért nagyon dörgölődzünk a világhoz! Amikor úgy adódik, akkor ölelkezünk a világgal!

A hívő ember idegen világban él, nem értik a nyelvünket!

Nem értik a hitünket, mert nem hisznek Istenben!
Nem értik a reményünket, mert nem hisznek az örök életben,
mert nem hisznek az életben!

***A hit az örök életben azt jelenti: ma hinni az életben!
Az örök élet hite nélkül a ma a pillanat világa!***

Tudjuk, hogy pillanatokból épül föl az életünk!
De a pillanat nagy kísértés,
mert az elveinket tudja elrabolni és megalkuvóvá tud tenni bennünket!

Isten az igazság

Idegen világban élünk! Nem értik a nyelvünket! Nem értik a szeretetünket, mert az igazság a fontos az embereknek! Csak az igazságról beszélnek, ugyanakkor azt elfelejtik, hogy az igazság az Isten! Nincs más Igazság!

Nincs más igazság, mint a szeretet Istenének a léte,
a szeretet Istenének az igazsága!
Nincs más igazság, mint az egymás iránti szeretetünk!
Az összes többi hazugság!

Az az igazság, hogy tudjuk-e szeretni egymást!

Ha nem, akkor mit akarunk igazságról beszélni! Szeretetlen emberek igazságról akarnak beszélni egymással és egymásnak?

A hívőket üldözik, mert hisznek

Térjünk magunkhoz! Nem egyszerű nekünk hívő embereknek ebben a világban élni, amely világ valóban nem ismer bennünket! A hívőket kigúnyolja! A vallást nevetségesnek tartja! Sőt, - most egyre többet beszél erről a világ - a hívőket kifejezetten üldözik azért, mert hívők! Nem az az üldözés, amikor a rosszat számon tartják. A rossz, az rossz, akár hívő, akár nem hívő teszi!

Egyszerűen üldöznék embereket azért, mert hisznek!

Ezt már az apostolok megtapasztalták! Mindegyiket kivégezték! Az első keresztények szinte mind vértanúk lettek! A világ nem tud mit kezdeni a szeretettel! A világ csak a hatalom felől tud közeledni a másik emberhez, a haszonszerzés és az érdekek oldaláról! Nem érti a világ a

nyelvünket! Szeretnénk, hogy értsenek bennünket, értsük egymást, mindegyikünk szeretné ezt, csak hogy itt különböző megalkuvások történhetnek!

Az asszimilálódás kérdése

Az egyik legnagyobb megalkuvás, - nagyon érdekes éppen ma erről beszélni - amikor integrációról szól minden Európában. Valójában az embernek nevetséges próbálkozása az asszimiláció. Amikor az ember mindenképpen asszimilálódni akar, akkor elveszíti önmagát, az önazonosságát! Gyökértelenné lesz! A világban szétszóródott magyarokról tudom, a sikeres magyaroktól is, hogy valójában sehol sem fogadták el őket. Elvesztették a hazájukat, igen sokan a magyarságukat, gyökértelenné váltak, asszimilálódtak!

Elvesztették az értékeket is! Érdekes vándorlásnak vagyunk tanúi, **a városiasodás** az, amivel szembesülünk. A városba özönlő emberek elveszítik az értékeiket talán azért, hogy asszimilálódjanak! Maguk mögött hagyják azokat az értékeket, amelyek azokban a faluközösségekben őrizték őket! Városban anonimá válnak, asszimilálódnak! Senki nem ismeri a másikat, még a szomszéd ajtón kijövő embert sem igazán. Elveszíti a templomát, elveszíti a vallását, ahogy lemond róla, asszimilálódott, talajtalanná vált. Ez a következmény!

Ezért van annyi gondja Európának a mohamedánokkal. **A mohamedánok** nem hajlandók asszimilálódni, mert nem hajlandók odaadni a vallásukat, a hitüket azért, hogy asszimilálódjanak! Követelik azt, hogy becsüljék a hitüket. Építsenek nekik templomokat. Nem hajlandók asszimilálódni, mert nagyon jól tudják, hogy aki teljes egészében asszimilálódik, az gyökértelenné válik! Nem véletlenül születünk oda, ahova születünk, ez meghatároz szinte mindent és meghatározók még a szüleink, a családunk.

Idegen világban élünk és ezzel az embernek valamit kezdeni kell! Ilyen világban az embernek bizonyos biztonságra van szüksége! Most mennyit hallunk a biztosításokról, autóbiztosításról, vagyonbiztosításról, életbiztosításról. Van **lélekbiztosítás**? Mindent biztosítunk, a lelkünket meg árusítjuk!

***A lélekbiztosítás az egyetlen:
visszatalálni az Istenhez!
Ez a lélek biztonsága!***

Advent van, az Urat várjuk és életünk megoldását szeretnénk elérni! Ne falakat építsünk magunk köré! Nem lehet gettóba vonulni a hívő embernek!

***Az ember a világban él,
a hívő ember ezért nagy áldozatokat kell, hogy hozzon,
de az élet megéri!***

Szíriában mondták a hívő keresztények, hogy mi 1500 év óta fizetünk azért, hogy hívőként élhessünk. Fizettek, mert nekik mindennél fontosabb volt a hitük, az Istenhez tartozásuk, hogy otthon legyenek, mert az életnek ára van! Gondolkodjunk el most, amikor ebben a világban szeretnénk keresztényként, hívő emberként élni!

***Nagyon vigyázzanak a lelkükre!
Találkozzanak Krisztussal a hitben!
Találkozzanak egymással a szeretetben!***